

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału

P6_TA(2008)0033

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 31 stycznia 2008 r. w sprawie planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału (2007/2106(INI))

(2009/C 68 E/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii: sposoby wykorzystania potencjału” (COM(2006)0545),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji (SEC(2006)1173) towarzyszący powyższemu komunikatowi Komisji,
- uwzględniając ocenę wpływu planu działania (SEC(2006)1174) oraz streszczenie (SEC(2006)1175),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska polityka energetyczna” (COM(2007)0001),
- uwzględniając konkluzje Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r. dotyczące zatwierdzenia przez Radę Europejską Planu działań Rady Europejskiej na lata 2007-2009 – Europejska polityka energetyczna (7224/07),
- uwzględniając dyrektywę Rady 92/75/EWG z dnia 22 września 1992 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie zużycia energii oraz innych zasobów przez urządzenia gospodarstwa domowego⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/91/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków⁽²⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/8/WE z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie wspierania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/32/WE z dnia 6 lipca 2005 r. ustanawiającą ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów wykorzystujących energię⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/32/WE z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/1005/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą zawarcia umowy między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a Wspólnotą Europejską w sprawie koordynacji programów znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych⁽⁶⁾ oraz tekst powyższej umowy⁽⁷⁾,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (COM(2006)0576),
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1639/2006/WE z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającą Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013)⁽⁸⁾, a w szczególności jej rozdział III tytułu II tamże, dotyczący programu „Inteligentna Energia — Europa”,

⁽¹⁾ Dz.U. L 297 z 13.10.1992, str. 16. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1882/2003 (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 65.

⁽³⁾ Dz.U. L 52 z 21.2.2004, str. 50.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 191 z 22.7.2005, str. 29.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 64.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, str. 24.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, str. 26.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 15.

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1982/2006/WE z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 761/2001 z dnia 19 marca 2001 r. dopuszczające dobrowolny udział organizacji w systemie zarządzania środowiskiem i audytu środowiskowego we Wspólnocie (EMAS) ⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie racjonalizacji zużycia energii, czyli jak uzyskać więcej mniejszym nakładem środków ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie europejskiej strategii na rzecz zrównoważonej, konkurencyjnej i bezpiecznej energii - Zielona księga ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0003/2008),
- A. mając na uwadze, że jeżeli temperatura na świecie wzrośnie o ponad dwa stopnie Celsjusza powyżej poziomu sprzed rewolucji przemysłowej, dojdzie do chaotycznych zmian klimatycznych, co potwierdza m. in. sprawozdanie Międzyrządowego Panelu ds. Zmian Klimatu z maja 2007 r.; mając na uwadze, że jeżeli wzrost temperatury na świecie ma nie przekroczyć 2 stopni Celsjusza, potrzebne jest drastyczne zmniejszenie emisji dwutlenku węgla do 2015 r.; mając na uwadze, że bardziej wydajne wykorzystywanie energii jest najszybszym i najbardziej oszczędnym sposobem obniżenia emisji dwutlenku węgla;
- B. mając na uwadze, że wydajność energetyczna ma istotne znaczenie w zmniejszeniu zależności Unii Europejskiej od importu energii, w rozwiązaniu problemu niedoborów źródeł energii w przyszłości oraz w ograniczeniu skutków szoku związanego z cenami energii;
- C. mając na uwadze, że w ocenie wpływu dotyczącej planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii stwierdzono brak możliwości wykonawczych na wszystkich szczeblach kształtowania polityki w Komisji oraz oszacowano, iż dla powodzenia planu działania należałoby zatrudnić dodatkowych 20 pracowników;
- D. mając na uwadze, że zaledwie pięć państw członkowskich dokonało należytej transpozycji dyrektywy 2002/91/WE;
- E. mając na uwadze, że dyrektywa 2006/32/WE wymaga od państw członkowskich dostarczenia Komisji krajowego planu działania dotyczącego wydajności energetycznej (NEEAP) do dnia 30 czerwca 2007 r.; mając na uwadze, że do dnia 1 września 2007 r. Komisja otrzymała zaledwie dziewięć NEEAP, a do dnia 10 stycznia 2008 r. nadal jedynie siedemnaście NEEAP;
- F. mając na uwadze, że wdrożenie przez państwa członkowskie dyrektywy 2004/8/WE opóźnia się i jest dalekie od doskonałości;
- G. mając na uwadze, że Unia Europejska jest jednym z najbogatszych i najbardziej zaawansowanych technologicznie regionów świata; mając na uwadze, że produkcja gospodarcza w Unii Europejskiej wzrosła prawie o 40 %, a średni dochód na mieszkańca wzrósł o jedną trzecią od 1990 r.; mając na uwadze, że w tym samym okresie popyt na energię i zasoby energii zwiększył się zaledwie o 11 %;
- H. mając na uwadze, że technologie informacyjne i komunikacyjne mogłyby spowodować dodatkowy wzrost wydajności powyżej założonego przez UE celu 20 %, jeżeli otrzymają odpowiednie sygnały polityczne; mając na uwadze, że niektóre technologie, np. technologia sieci inteligentnej, inteligentne systemy zarządzania i drobinowe technologie komputerowe powinny w związku z tym stać się przedmiotem skutecznych zaleceń politycznych;
1. z zadowoleniem przyjmuje wspomniany powyżej plan działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii na 2006 r. oraz popiera jego cele i zakres;
2. uważa, że cel, jakim jest poprawa wydajności energetycznej o ponad 20 % do 2020 r., oprócz wszelkich udoskonaleń spowodowanych niezależnymi skutkami strukturalnymi lub cenowymi, jest technicznie i ekonomicznie osiągalny, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do zagwarantowania, że cel ten, a także cele związane ze zmianami klimatycznymi zostaną osiągnięte;

⁽¹⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 24.4.2001, str. 1. Rozporządzenie zmienione ostatnio rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, str. 273.

⁽⁴⁾ 9 Dz.U. C 317 E z 23.12.2006, str. 876.

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

3. zauważa z głębokim zaniepokojeniem, że wdrażanie przez państwa członkowskie istniejących przepisów prawa w zakresie wydajności energetycznej nie zostało zakończone i opóźnia się;
4. podkreśla potrzebę wdrożenia polityki efektywności energetycznej na wszystkich szczeblach zarządzania;
5. ubolewa, że proces wdrażania przez państwa członkowskie dyrektywy 2004/8/WE nie jest zakończony i bardzo się opóźnia;
6. potępia fakt, że nie powołano liczby urzędników Komisji niezbędnej do zapewnienia pełnego i szybkiego wdrożenia zarówno planu działania, jak i prawodawstwa związanego z wydajnością energetyczną, na którym się on opiera;
7. ubolewa nad faktem, że spośród 21 działań Komisji, które według planu działania powinny zakończyć się w 2007 r., zaledwie trzy wdrożono w całości do 1 września 2007 r., zauważając, iż do dnia 30 października 2007 r. 16 spośród 21 działań zaplanowanych na rok 2007 znajdowało się w ocenie Komisji „na dobrej drodze”; ubolewa nad poważnymi opóźnieniami w realizacji harmonogramu ustalania minimalnych standardów wydajności energetycznej priorytetowych grup produktów;
8. potępia niezdolność rządów wielu państw członkowskich do priorytetowego potraktowania pełnej i szybkiej transpozycji oraz przestrzegania przepisów prawa dotyczących wydajności energetycznej, pomimo retoryki na temat rozwiązywania problemu zmian klimatycznych i obniżania importu energii do UE;
9. wzywa Komisję do przyspieszenia prac nad przyszłym protokołem ustaleń w sprawie współpracy z Radą Europejskich Regulatorów Energetyki (CEER), ustanawiającym wspólne wytyczne oraz wspólny kodeks postępowania z myślą o większej racjonalizacji ostatecznego zużycia energii we wszystkich sektorach;
10. wzywa do pilnej i szczerej oceny przez Komisję i każde państwo członkowskie niedoborów możliwości i innych barier, które dotychczas prowadziły do nieodpowiedniego wdrażania przepisów prawa w zakresie wydajności energetycznej, oraz sposobów pokonania tych niedoborów i barier;
11. zauważa w szczególności powszechny brak prostych, szybko dostępnych informacji i wsparcia organizacyjnego w zakresie wydajności energetycznej na etapie potrzeby, która może wynikać nagle (np. kiedy zyskuje się urządzenie AGD lub inny sprzęt) lub wiązać się z konkretnymi wydarzeniami (np. przeprowadzką); jest przekonany, że niepoświęcanie uwagi praktycznym potrzebom obywateli podważa działanie wielu programów związanych z wydajnością energetyczną, i dlatego podkreśla znaczenie pomocy praktycznej i finansowania w formie przedpłaty;
12. podkreśla, że technologie informacyjne i komunikacyjne (ICT) należy promować jako kluczowy element dla promowania oszczędności energii w różnych sektorach, np. w transporcie, budownictwie, energetyce i przemyśle wytwórczym; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje badanie Komisji, w którym ocenie poddany jest potencjalny wkład wszelkiego rodzaju najnowszych technologii opartych na ICT w poprawę wydajności energetycznej gospodarki UE oraz zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych do 2020 r.; wzywa Komisję do objęcia przedmiotem tego badania w ogólności inteligentnych systemów zarządzania, a w szczególności technologii sieci inteligentnych i systemów wbudowanych;

Sprzęt i urządzenia

13. z zadowoleniem przyjmuje strategię przyjęcia minimalnych standardów wydajności energetycznej i wzywa Komisję do ustalenia i zastosowania do roku 2008 minimalnych standardów sprawności dla urządzeń klimatyzacyjnych i wszelkiego rodzaju telewizyjnych dekodery cyfrowych; domaga się wykonania tego w połączeniu z dynamicznym przeglądem znakowania i zwraca uwagę, że oznakowanie CE może wspierać wdrażanie minimalnych standardów sprawności energetycznej; wzywa państwa członkowskie do przeznaczenia większych zasobów na rzecz nadzoru rynku;
14. pochwała dodanie oświetlenia domowego do spisu priorytetowych grup produktów oraz podkreśla znaczenie przestrzegania przez Komisję zaproponowanego harmonogramu wycofania z rynku najmniej wydajnych żarówek zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z marca 2007 r.;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

15. dostrzega postęp osiągnięty ostatnio w zakresie lamp opartych na technologii LED; wzywa Komisję do zbadania sposobów rozwoju badań nad lampami typu LED i zwiększenia ich zastosowania;
16. wzywa Komisję do określenia harmonogramów wycofywania z rynku wszystkich najmniej wydajnych energetycznie rodzajów sprzętu, urządzeń i innych produktów zasilanych energią, takich jak grzejniki tarasowe;
17. z zadowoleniem przyjmuje podkreślenie znaczenia redukcji strat energetycznych, w czasie gdy urządzenia znajdują się w stanie czuwania oraz zwiększania dostępności produktów i technologii gwarantujących, że towary i urządzenia zasilane energią zużywają energię, jedynie kiedy naprawdę zachodzi taka potrzeba; wzywa Komisję do przedstawienia wymogu poboru mocy w wysokości jednego wata w stanie czuwania oraz analizy potencjalnych oszczędności energii, które osiągnięto by zarówno przez ograniczenie do minimum, jak i wyeliminowanie niepotrzebnego zużycia w przypadku opcji stanu czuwania, zwłaszcza biernego czuwania;
18. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie nowej umowy Energy Star ze Stanami Zjednoczonymi określającej wspólne standardy wydajności energetycznej dla sprzętu biurowego, a zwłaszcza włączenie do rozporządzenia wykonawczego przepisu o obowiązkowych zamówieniach publicznych; wzywa Komisję do kontynuowania negocjacji dotyczących rozszerzenia zakresu współpracy między UE a USA w ramach Energy Star o inne produkty zgodnie ze zobowiązaniem podjętym na szczycie UE — USA w dniu 30 kwietnia 2007 r.;
19. z zadowoleniem przyjmuje propozycję ustanowienia do 2010 r. minimalnych standardów wydajności energetycznej dla wszystkich innych istotnych urządzeń i sprzętu zasilanych energią; wzywa Komisję do rozpoczęcia działań od najmniej wydajnych energetycznie produktów na rynku;
20. wspiera wysiłki Komisji dotyczące opracowania kryteriów oznakowania ekologicznego w przypadku technologii grzewczo-chłodzących, uwzględniających szczególnie wykorzystanie energii pierwotnej po to, by użytkownicy mieli gwarancję wiarygodnych informacji odnośnie do najbardziej efektywnych i przyjaznych dla środowiska opcji dostępnych na rynku sprzętu służącego do ogrzewania i chłodzenia budynków;
21. wzywa do rygorystycznego wdrażania wymogów z 2006 r. dotyczących instalacji inteligentnych liczników w celu podnoszenia świadomości konsumentów w zakresie korzystania z elektryczności, (skreślenie) pomocy dostawcom elektryczności w bardziej wydajnym zarządzaniu popytem, a także pomocy w ulepszeniu wymogów dotyczących statystyki w zakresie wydajności energetycznej;
22. wzywa do opracowania standardu dla inteligentnych liczników ciepła, który byłby używany w systemach centralnego ogrzewania i zdalnie obsługiwanych sieciach grzewczych, w celu zachęcenia użytkowników końcowych do bardziej odpowiedzialnego zachowania („płać za to, co zużyłeś”) oraz wyeliminowania systemów ryczałtowych, które przynoszą przeciwny skutek;
23. stwierdza, że technologie przemysłowe winna cechować niska energochłonność wytwarzania produktów; dostrzega znaczny potencjał oszczędzania energii w obniżaniu masy pojazdów drogowych i innych środków transportu;

Wymogi eksploatacyjne dotyczące budynków

24. wzywa Komisję do przyspieszenia postępowania w sprawach naruszenia przeciwko tym państwom członkowskim, które nie dokonały należytej transpozycji lub nie wdrożyły w pełni dyrektywy 2002/91/WE;
25. z uwagi na długą żywotność budynków dostrzega wielkie znaczenie zagwarantowania, żeby nowe budynki były budowane według jak najwyższych standardów wydajności energetycznej oraz żeby standard istniejących budynków podnoszono do poziomu obecnych norm; uważa, że jako alternatywę dla renowacji można czasem popierać wyburzanie budynków niewydajnych energetycznie połączone z budową nowych budynków wydajnych energetycznie;
26. wzywa Komisję do dokonania przeglądu dyrektywy 2002/91/WE, tak aby od 2009 r. w zakres art. 6 wchodziły wszystkie budynki wymagające ogrzewania lub chłodzenia, bez względu na wielkość;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

27. wzywa Komisję do uwzględnienia w przeglądzie sprawności kotłów faktu, że kotły kogeneracyjne (wytwarzające zarówno ciepło, jak i energię elektryczną na skalę mikro) są zdecydowanie najbardziej wydajne, oraz do ustalenia w związku z tym minimalnych wymogów dotyczących sprawności kotłów;
28. z zadowoleniem przyjmuje propozycję ustanowienia minimalnych wymogów eksploatacyjnych w stosunku do nowych i odnowionych budynków, a także elementów budowlanych, takich jak okna i folie okienne;
29. wzywa Komisję do przedstawienia wiążącego wymogu, aby wszystkie nowe budynki wymagające ogrzewania lub chłodzenia powstawały zgodnie ze standardami „budynków pasywnych” lub odpowiednimi standardami budynków niemieszkalnych od 2011 r. oraz wymogu stosowania pasywnych rozwiązań w zakresie ogrzewania i chłodzenia od 2008 r.;
30. wzywa Komisję do rozważenia stopniowego wprowadzania osiedlowych sieci grzewczych i chłodniczych obejmujących wszystkie budynki w celu zmniejszenia zużycia paliw kopalnych do ogrzewania i chłodzenia poprzez wykorzystywanie strat powstałych w czasie przetwarzania energii;
31. wzywa Komisję do wzięcia pod uwagę rozwiązań architektonicznych dotyczących pasywnego ogrzewania i chłodzenia, takich jak budowa konstrukcji o właściwościach termicznych, przy rozważaniu środków podatkowych i innych na rzecz promocji wydajności energetycznej;
32. wzywa Komisję i państwa członkowskie do promowania chłodzenia osiedlowego energią pochodzącą ze źródeł odnawialnych jako skutecznej alternatywy dla zaspokojenia rosnącego zapotrzebowania na chłodzenie zapewniające komfort;
33. wzywa Komisję do stworzenia przejrzystej bazy danych dostępnej dla obywateli Unii, zawierającej krajowe, regionalne i lokalne środki promujące wydajność energetyczną w budynkach, zwłaszcza środki finansowe, w celu wymiany najlepszych praktyk w UE oraz upowszechniania informacji i zwiększania świadomości społecznej;

Wytwarzanie i dystrybucja energii

34. wzywa państwa członkowskie do włączenia do swoich krajowych planów działania dotyczących wydajności energetycznej planów kogeneracji o wysokiej wydajności, do przejścia do holistycznego planowania i wspierania dostaw energii elektrycznej oraz energii potrzebnej do ogrzewania i chłodzenia, oraz wzywa Komisję do negatywnej oceny tych planów krajowych, które nie spełnią tych warunków; na poziomie bardziej ogólnym wzywa państwa członkowskie do promowania środków zachęcających do wykorzystywania kogeneracji na małą skalę i na skalę mikro oraz do usunięcia barier administracyjnych utrudniających tę kogenerację;
35. wskazuje, że wśród przyczyn strat energii i przerw w dostawie prądu znajdują się transport i dystrybucja, oraz podkreśla rolę, jaką w zapewnieniu bezpieczeństwa dostaw i zmniejszeniu strat mogłyby odegrać mikrogeneracja oraz zdecentralizowane i zdywersyfikowane wytwarzanie energii; uważa, iż należy stworzyć zachęty ukierunkowane na poprawę infrastruktury w celu zmniejszenia strat związanych z przesyłem i dystrybucją;
36. wzywa Komisję do poświęcenia większej uwagi rynkowi ciepłowniczemu, ponieważ ogrzewanie stanowi największą część zużycia energii, oraz instrumentom (planowaniu urbanistycznemu, mapom cieplnym, zachętom inwestycyjnym), które umożliwią odzyskanie nadwyżki ciepła ze źródeł odnawialnych poprzez rozwój osiedlowej infrastruktury grzewczej i chłodniczej;
37. wzywa Komisję do dokładnego monitorowania wdrażania dyrektywy (WE) nr 2004/8 oraz do dokonania oceny, czy programy wsparcia są odpowiednie, by wykorzystać krajowy potencjał kogeneracji o wysokiej wydajności;
38. zwraca uwagę Komisji na fakt, że należy wprowadzić lokalne sieci chłodnicze jako skuteczną alternatywną reakcję na rosnące zapotrzebowanie na chłodzenie zapewniające komfort oraz potrzebę znacznego ograniczenia związanej z tym emisji CO₂;
39. wzywa Komisję do rozszerzenia zakresu istniejących zachęt finansowych na rozwiązania, które umożliwiają zasilanie dotychczasowych sieci stworzonych dla energii z paliw kopalnych energią wytwarzaną ze źródeł odnawialnych; uważa, że modernizacja istniejących sieci zwiększyłaby natomiast w krótszym czasie i przy niższym koszcie efektywność produkcji energii ze źródeł odnawialnych, pomagając jednocześnie w zwiększeniu bezpieczeństwa dostaw na skutek tych szybkich usprawnień;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

Transport

40. wzywa Komisję do ustalenia minimalnych wymogów dotyczących wydajności energetycznej wszystkich środków transportu, w tym transportu publicznego; podkreśla potrzebę polityki w zakresie wydajności energetycznej transportu, dającej pierwszeństwo transportowi publicznemu, ruchowi rowerowemu i pieszemu na obszarach miejskich; z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę na temat transportu miejskiego i wzywa Komisję do rozpoczęcia inicjatywy dotyczącej konkretnie transportu miejskiego oraz kwestii włączenia ochrony klimatu, oszczędności energii i zdrowia publicznego do polityki zrównoważonej mobilności dotyczącej miejscowości i miast; zachęca władze miejskie w UE do rozważenia przyjęcia środków na rzecz zmniejszenia ilości CO₂ emitowanego przez pojazdy i samochody osobowe, na przykład przez wprowadzenie opłat związanych z przeciążeniem ruchu drogowego; przypomina, że wiążące roczne limity emisji zanieczyszczeń wytwarzanych przez wszystkie sprzedawane nowe samochody osobowe przyczyniają się do osiągnięcia przez UE wiążących celów w zakresie emisji CO₂;

41. wzywa do dokonania takiej zmiany dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/94/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. odnoszącej się do dostępności dla konsumentów informacji o zużyciu paliwa i emisjach CO₂ w odniesieniu do obrotu nowymi samochodami osobowymi⁽¹⁾, umożliwiła znakowanie samochodów według jasnego wieloklasowego systemu, stosowanego w oznaczaniu urządzeń; (obecnie system siedmioklasowy o skali od A do G); proponuje, aby co najmniej 20 % wszelkich powierzchni poświęconych reklamie i marketingowi nowych samochodów zawierało informacje o wydajności zużycia paliwa i emisjach;

42. ubolewa także nad faktem, że proponowana dyrektywa dotycząca opodatkowania samochodów osobowych, mający na celu redukcję emisji CO₂ zgodnie ze zobowiązaniami podjętymi przez UE w ramach protokołu z Kioto, wciąż nie została przyjęty przez Radę, i nalega na jej szybkie przyjęcie i wdrożenie;

43. wzywa Komisję do opracowania strategii ramowej w celu ułatwienia osiągnięcia konkretnej poprawy wydajności miejskiego i podmiejskiego transportu publicznego, co wymaga od operatorów systemów miejskiego i podmiejskiego transportu publicznego przeprowadzenia badań, i badaniami dotyczącymi wykonalności, skupiających się na dostosowaniu tworzenia horyzontalnych programów wsparcia na rzecz rozwoju systemów transportu publicznego w taki sposób, że programy te spełniają bardziej rygorystyczne warunki dotyczące wydajności i spójności;

44. z zadowoleniem przyjmuje wspólne przedsięwzięcie „Czyste niebo”, którego celem jest stworzenie bardziej ekologicznego, przyjaznego dla środowiska i energooszczędnego samolotu;

Ustalenia finansowe i polityka regionalna

45. dostrzega znaczenie dostępu do funduszy strukturalnych w celu finansowania wydajności energetycznej poprzez organy takie, jak Europejski Bank Inwestycyjny i Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, jak również poprzez systemy bankowości prywatnej;

46. wzywa Komisję do podniesienia z 3 % do co najmniej 5 % odsetka funduszy strukturalnych i spójności, który winien być wydawany na poprawę wydajności energetycznej istniejących domów, oraz do zobligowania państw członkowskich do pełnego korzystania z tej możliwości;

47. wyraża ubolewanie z powodu złożoności dużej części finansowania przez UE wydajności energetycznej pomimo istnienia inicjatywy Wspólne europejskie zasoby na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw (JEREMIE); zauważa, iż brak prostego i dostępnego finansowania stanowi wielką barierę dla małych przedsiębiorstw, a zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorstw, które nie dysponują możliwościami niezbędnymi do uczestnictwa w złożonych programach;

48. dostrzega kluczowe znaczenie badań i rozwoju oraz innowacji w dziedzinie wydajności energetycznej; wzywa państwa członkowskie, władze regionalne, władze lokalne i organizacje pozarządowe do wykorzystywania funduszy dostępnych w ramach siódmego programu ramowego, funduszy strukturalnych oraz programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji – rozdział „Inteligentna energia — Europa”, których celem jest stymulowanie badań nad wydajnością energetyczną, promowanie technologii związanych z energią odnawialną oraz rozwój nowych środków przesyłu i magazynowania energii, mających na celu zmniejszenie strat energii; wzywa Komisję do hojnej reakcji na prośby o finansowanie badań w zakresie wydajności energetycznej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby wydajność energetyczna stała się ze wszech miar priorytetowym elementem nieustannych wysiłków, które mają być podjęte w celu zmaksymalizowania wykorzystania programów badań naukowych i rozwoju technicznego w UE;

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 18.1.2000, s. 16.

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

49. wzywa do traktowania mikroprzedsiębiorstw jak gospodarstw domowych i oferowania im prostego finansowania działań na rzecz poprawy wydajności energetycznej, np. grantów udzielanych w formie przedpłaty;

50. wzywa Komisję do poparcia zasad pomocy państwa, które są bardziej korzystne niż środki związane z wydajnością energetyczną (takie jak poprawa innowacyjności ekologicznej i produktywności); uważa, że tego typu zasady powinny być proste, praktyczne i przejrzyste, a także powinny usuwać bariery utrudniające skuteczne wdrażanie środków związanych z wydajnością energetyczną;

51. wzywa Komisję do przedstawienia w trybie pilnym wniosków w sprawie konkretnych działań na rzecz większej racjonalizacji zużycia energii w regionach najbardziej oddalonych, uwzględniających ich specyfikę, wynikającą ze stałych ograniczeń, jakim podlegają te regiony;

52. podkreśla rolę lokalnych i regionalnych agencji ds. energii w skutecznym wdrażaniu środków na rzecz wydajności energetycznej; wzywa do zaangażowania wszystkich agencji (europejskich, krajowych i lokalnych) w opracowywanie i realizację planów działania dotyczących wydajności energetycznej;

Opodatkowanie

53. wzywa Radę, aby zachęciła państwa członkowskie do stosowania obniżonej stawki podatku VAT od robocizny, materiałów i komponentów poprawiających wydajność energetyczną budynków; wzywa Radę do dopilnowania spójnego odzwierciedlenia w systemie podatkowym celu, jakim jest poprawa wydajności energetycznej w budynkach;

54. zachęca państwa członkowskie do pełnego korzystania z możliwości stosowania obniżonej stawki podatku VAT na roboty związane z remontem i modernizacją prywatnych mieszkań w celu poprawy wydajności energetycznej; z zadowoleniem przyjmuje decyzję Komisji o poddaniu ocenie skuteczności ulg podatkowych zarówno dla konsumentów nabywających urządzenia o najwyższej wydajności energetycznej, jak i dla przedsiębiorstw, które produkują i promują taki sprzęt;

55. zauważa, że przepisy podatkowe leżą w zakresie kompetencji państw członkowskich; zauważa, że środki podatkowe wybrane przez państwa członkowskie mogą być elementem wszystkich NEEAP; popiera internalizację kosztów poniesionych na cele związane ze środowiskiem;

56. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia szczególnych zachęt w celu skłonienia gospodarstw, mikroprzedsiębiorstw i prywatnych właścicieli wynajmujących mieszkania do przyjmowania środków na rzecz wydajności energetycznej i zakupu energooszczędnych produktów;

57. uważa, że zachęty podatkowe mogłyby być w pewnych sytuacjach dostępne w przypadku wyburzenia niewydajnych energetycznie budynków połączonego z budową nowych wydajnych energetycznie budynków;

Zmiana zachowań

58. podkreśla ważną rolę, jaką sektor publiczny ma do odegrania w promowaniu energooszczędnych rozwiązań;

59. zgadza się, że edukacja oraz programy szkoleniowe dotyczące wydajności energetycznej mają do odegrania ważną rolę, zwłaszcza w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw; zauważa, że edukacja w dziedzinie energii powinna rozpoczynać się w bardzo wczesnym wieku od włączenia związanych z nią zajęć do szkolnych programów edukacyjnych w całej UE; zauważa, że wdrożenie innowacyjnych technik budowlanych i technik zarządzania energią będzie wymagało licznej kadry odpowiednio wykwalifikowanych pracowników; jest zaniepokojony, że państwa członkowskie nie stworzyły jeszcze odpowiednich programów szkolenia w zakresie kwalifikacji związanych z wydajnością energetyczną; wzywa do traktowania wymogów związanych z zasobami ludzkimi jako podstawowego elementu NEEAP;

60. zachęca władze regionalne i lokalne do rozwijania bliskich stosunków partnerskich z regionalnymi agencjami energetycznymi w celu poprawy infrastruktury szkoleniowej dla techników-energetyków oraz specjalistów z branż pokrewnych; podkreśla konieczność lepszej koordynacji sieci podmiotów lokalnych w celu rozpowszechniania najlepszych wzorców w zakresie racjonalizacji zużycia energii w słabiej rozwiniętych regionach.

61. podkreśla rolę, jaką w redukcji odpadów i promowaniu lepszego wykorzystywania potencjału energetycznego budynków mogłyby odgrywać zamówienia publiczne oraz takie usługi jak audyty energetyczne; wzywa państwa członkowskie oraz ich władze regionalne i lokalne, a także inne organy publiczne, aby dały przykład jako pierwsze – nie tylko w budynkach administracyjnych, lecz również w innych budynkach publicznych, takich jak szkoły, uniwersytety i szpitale, oraz w jednostkach działających w sektorze gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych;

Czwartek, 31 stycznia 2008 r.

62. wzywa Komisję do zintensyfikowania badań w dziedzinie ekonomii behawioralnej i podejmowania decyzji przez człowieka pomocnych w opracowaniu przyszłych kampanii informacyjnych poświęconych wydajności energetycznej (takich jak kampania „Zrównoważona energia — Europa”), co zmaksymalizuje płynące z nich korzyści;

63. zgadza się, że wydajność energetyczna ma swój początek w domu; wzywa Komisję, Radę oraz swoje wydziały do przejścia przewodnictwa poprzez żądanie ustalenia przykładowych standardów wydajności energetycznej dla wszystkich budynków instytucji UE jako części szerszego audytu wykorzystania energii przez instytucje, który powinien obejmować ustalenia związane z pracą i podróżowaniem, zachęty i lokalizacje, jak również sprzęt i zakupy;

64. wzywa Komisję i państwa członkowskie do organizowania corocznej akcji w postaci Europejskiego Dnia Wydajności Energetycznej;

65. zauważa, że sektor wysokich technologii może odegrać istotną rolę w podnoszeniu świadomości konsumentów i zwiększeniu ich gotowości do wniesienia wkładu w wydajność energetyczną poprzez oferowanie produktów, które są zarówno energooszczędne, jak i o wyższym standardzie;

66. uważa, że umowy na usługi energetyczne zawierane przez dostawców energii i jej konsumentów są skutecznym sposobem zwiększenia wydajności instalacji grzewczych i chłodniczych; wzywa Komisję do usunięcia barier administracyjnych i prawnych stojących na przeszkodzie zawieraniu takich umów;

Miasta

67. dostrzega znaczenie wymiany i promocji najlepszych praktyk miejskich w zakresie wydajności energetycznej; sugeruje, że istniejące forum Eurocities mogłoby być skutecznym instrumentem służącym tym celom;

68. wzywa Komisję i pozostałe instytucje UE do wspólnej pracy z dużymi miastami UE, opowiadając się za środkami na rzecz partnerstwa miast i wymiany dobrych praktyk między największymi miastami;

69. przychylnie odnosi się do inicjatywy „Porozumienie między burmistrzami”, skupiającej w stałej sieci burmistrzów 20-30 największych i pionierskich miast Europy, oraz apeluje o dalsze szczegóły dotyczące jej ustanowienia; niemniej podkreśla, że „Porozumienie między burmistrzami” musi stanowić uzupełnienie działań prowadzonych przez podobne, już istniejące sieci;

Wymiar globalny

70. popiera wniosek Komisji w sprawie utworzenia platformy współpracy międzynarodowej na rzecz racjonalizacji zużycia energii; wzywa państwa członkowskie i Komisję do zacieśnienia współpracy międzynarodowej w dziedzinie wydajności energetycznej w celu zagwarantowania, że nowe uregulowania i standardy nie spowodują rozdrobnienia globalnego rynku; wzywa, aby te umowy międzynarodowe – dwustronne i wielostronne – obejmowały nie tylko wspólne zobowiązanie do wprowadzenia minimalnych standardów wydajności energetycznej, ale również wymianę technologii związanej z wydajnością energetyczną; dostrzega konieczność rozpowszechniania technologii, wymagającą uwzględniającego interes publiczny podejścia do praw własności intelektualnej;

71. uznaje trwające prace na poziomie technicznym dotyczące wspólnych standardów wydajności energetycznej, zwłaszcza z Chinami; wyraża zaniepokojenie, że prace te podważa brak koordynacji między państwami członkowskimi, co powoduje dezorientację w państwach trzecich; wzywa do zintegrowanego podejścia w odniesieniu do standardów;

72. dostrzega powszechne obawy, że Rosja nie będzie w stanie zaspokoić krajowego i umownego zapotrzebowania na gaz, oraz wzywa Komisję w interesie bezpieczeństwa energetycznego do przeznaczania większych środków na dialog między UE a Rosją w sprawie wydajności energetycznej przy zwróceniu szczególnej uwagi na unowocześnienie rosyjskich regionalnych sieci grzewczych i wykorzystanie gazu, który jest obecnie spalany na polach naftowych;

73. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Rady na rzecz partnerstwa energetycznego między Afryką a UE oraz wzywa, aby w ramach tego partnerstwa ustalono priorytety związane z wydajnością energetyczną i trwałym wzrostem w Afryce;

*

* *

74. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.